

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 12 Pž-4777/2020-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednika vijeća, Maje Bilandžić, suca izvjestitelja i Gorane Aralica Martinović, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom ADRIATIC d.d. u stečaju Split, Obala kneza Branimira 8, OIB 31076464103, odlučujući o žalbama stečajnog dužnika i stečajnih vjerovnika 1. ROVINJSKA MOČVARA j.d.o.o., Split, Katalinićev prilaz 4, OIB 50124659261, 2. ANKE KERUM iz Splita, Šime Ljubića 8a, OIB 73119837197, 3. MOJ MARKET d.o.o., Split, Put Brodarice 6, OIB 93382434112, kojeg zastupa punomoćnik Damir Gruić, odvjetnik u Splitu, 4. PLEON d.o.o., Split, Put Brodarice 6, OIB 91616224598, kojeg zastupa punomoćnik Damir Gruić, odvjetnik u Splitu, 5. SAPOR d.o.o. u stečaju, Split, Put Brodarice 6, OIB 82948198557, kojeg zastupa stečajnu upravitelj Ante Majić iz Zagreba, a njega punomoćnik Damir Gruić, odvjetnik u Splitu i 6. MADIRAZZA & PARTNERI, odvjetničko društvo, Zagreb, Masarykova 21, OIB 37462847637, podnesenih protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-168/2014-755 od 29. rujna 2020., u sjednici vijeća održanoj 3. prosinca 2020.

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovana žalba stečajnog dužnika i i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-168/2014-755 od 29. rujna 2020.

II. Odbacuju se kao nedopuštene žalbe vjerovnika Rovinjska Močvara j.d.o.o., Split, Anke Kerum iz Splita, Moj Market d.o.o., Split, Pleon d.o.o., Split, Sapor d.o.o. u stečaju, Split, i Odvjetničkog društva Madirazza & Partneri, Zagreb podnesena protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-168/2014-755 od 29. rujna 2020.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem o namirenju odlučeno je u točki I. izreke da se od iznosa 324.046.698,00 kuna, ostvarenog prodajom nekretnina stečajnog dužnika upisanih u zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižnog odjela Split, i to:

- 1. nekretnina označena kao čest. zem. 10232/4, upisana u Z.U. 14224, K.O. Split, u naravi hotel površine 5679 m², trafostanica površine 86 m², parking površine 2126 m², dvor površine 1147 m² i stepenice površine 39 m², ukupne površine 9077 m²;
- 2. nekretnina označena kao čest. zem. 8270/1, upisana u Z.U. 21499, K.O. Split, u naravi dvor površine 2545 m²;

- 3. nekretnina označena kao čest. zem. 8270/3, upisana u Z.U. 18682, K.O. Split, u naravi dvor površine 2 m², (identifikator nadmetanja: 16252)

1) namiruju troškovi unovčenja u iznosu od 1.574.553,92 kuna,

2) rezervira iznos od 33.039,26 kuna do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodi kod Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem Povrv-77/2020,

3) namiruje djelomično tražbina razlučnog vjerovnika Adris grupa d.d., OIB: 82023167977, Obala Vladimira Nazora 1, Rovinj, u iznosu od 322.439.104,82 kuna, prebijanjem iznosa njegove tražbine s ostvarenom kupovninom.

U točki II. izreke naloženo je Financijskoj agenciji, Regionalni centar Split, Mažuranićevo šetalište 24B, da nakon pravomoćnosti rješenja, s računa na koji je uplaćena jamčevina u postupku prodaje (identifikator nadmetanja: 16252) isplati:

- a) iznos od 1.574.553,92 kuna stečajnom dužniku ADRIATIC d.d. u stečaju Split, Obala kneza Branimira 8, OIB: 31076464103, na račun broj: HR7024020061100741285, otvoren kod Erste&Steiermarkische Bank d.d.,

- b) iznos od 33.039,26 kuna na depozitni račun Trgovačkog suda u Splitu broj HR1623900011300000664, otvoren kod Hrvatske poštanske banke d.d. Zagreb, svrha uplate: "rezervacija sredstava za troškove unovčenja u predmetu 7 St-168/2014",

- c) iznos od 5.392.406,82 kuna na ime povrata jamčevine razlučnom vjerovniku Adris grupa d.d., OIB: 82023167977, Obala Vladimira Nazora 1, Rovinj, na račun tog vjerovnika broj: IBAN HR0323600001101300777, otvoren kod Zagrebačke banke d.d., uz napomenu svrhe plaćanja: „ADRIATIC d.d. u stečaju“.

U obrazloženju se navodi da su u ovom stečajnom postupku unovčene nekretnine opisane u izreci pobijanog rješenja, na kojima je bilo upisano razlučno pravo vjerovnika Adris grupa d.d. Rovinj za iznos od 324.046.698,00 kuna, da su izravni troškovi koji terete prodaju predmetnih nekretnina iznos od 590.773,64 kuna, a neizravni troškovi iznos od 983.780,28 kuna, tako da su ukupni troškovi unovčenja iznos od 1.574.553,92 kuna, sukladno odredbi čl. 254. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17), u vezi s čl. 248. st. 1. t. 1. Stečajnog zakona. Dalje se navodi da se pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem Povrv-77/2020, vodi postupak radi tražbine koja je izravno povezana s unovčenjem predmetnih nekretnina jer se ta tražbina odnosi na izdane račune od strane društva Bilić Erić d.o.o. i to za poslove vezane za zaštitu predmetnih nekretnina te je sukladno prijedlogu stečajnog upravitelja izvršena rezervacija ukupnog iznosa od 33.039,26 kn jer je to izravni trošak unovčenja predmetnih nekretnina, određena je nagrada stečajnom upravitelju u bruto iznosu od 630.000,00 kn te da se preostalim iznosom od 322.439.104,82 kn djelomično namiruje tražbina razlučnog vjerovnika Adris grupa d.d., Rovinj, prebijanjem iznosa njegove tražbine s ostvarenom kupovninom. Predmetno rješenje je doneseno na temelju odredbe čl. 248. st. 1. i čl. 254. Stečajnog zakona koji se u ovom postupku primjenjuje na temelju odredbe čl. 441. st. 2. istog Zakona te čl. 125. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14 i 73/17), koji se u ovom postupku primjenjuje na temelju čl. 247. st. 1. Stečajnog zakona.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio stečajni dužnik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom ovom sudu ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. U žalbi navodi da stečajnu masu osim kupovnine predmetnih nekretnina čine i drugi iznosi te da je ukupna vrijednost stečajne mase iznos od 324.208.040,42 kn, da je stečajni upravitelj predložio izvršiti rezervaciju i drugih troškova koji su neizravni troškovi i nisu u izravnoj vezi

s unovčenjem stvari na kojem postoji razlučno pravo, sud to nije prihvatio, a druge imovine stečajnog dužnika nema.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio stečajni vjerovnik Rovanska močvara j.d.o.o. Split s prijedlogom ovom sudu ukinuti pobijano rješenje. U žalbi navodi da se žali na predmetno rješenje, na rješenje o sazivanju skupštine od 29. rujna 2020., navodi zakonske odredbe o razrješenju i odgovornosti stečajnog upravitelja te navodi da je prodaja nekretnina bila nemoralna i nezakonita.

Protiv rješenja žalbe identičnog sadržaja podnijeli su stečajni vjerovnici Anka Kerum, Moj market d.o.o., Split, Pleom d.o.o., Split i Sapor d.o.o. u stečaju, Split zbog svih žalbenih razloga s prijedlogom ovom sudu ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. U žalbi navode da ročište radi diobe kupovnine nije održano pa nije moglo biti doneseno niti rješenje o namirenju te da su na ročištu prisustvovali osobe koje ne mogu prisustvovati ročištu za diobu kupovnine, da je o namirenju trebalo odlučiti primjenom odredbe čl. 124. i čl. 125. Ovršnog zakona, da je trebalo utvrditi koji su opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, da cijeli iznos blokade računa stečajnog dužnika mora predstavljati trošak unovčenja koji se podmiruje na teret razlučnog vjerovnika, da ostvarena kupovna ne bi trebala služiti namirenju troškova koji nisu dospjeli u trenutku donošenja rješenja o namirenju, da je pogrešna ocjena suda o rezervaciji sredstava u vezi s sudskim postupcima koji se vode odnosno o tome koji se postupci vode u vezi s unovčenjem predmetnih nekretnina a koji nisu u vezi s unovčenjem predmetnih nekretnina, da se postavlja pitanje kako će se namiriti drugi troškovi stečajnog postupka budući da su prodane nekretnine bile jedina imovina stečajnog dužnika i da je nakon donesenog pravnog shvaćanja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske donesenog na sjednici održanoj 18. ožujka 2019. nastao problem oko namirenja troškova stečajnog postupka i obveza stečajne mase u slučajevima kada je stvar na kojoj postoji razlučno pravo i jedina imovina stečajnog dužnika. Dalje navode da se svi troškovi koji su nastali tijekom stečajnog postupka trebaju tretirati kao troškovi unovčenja i koje treba trpjeti razlučni vjerovnik koji se jedini i namirio. Vjerovnik Kerum Anka u žalbi još navodi da je u postupku koji se vodio kod Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem P-663/2015 stečajni dužnik povukao tužbu, tuženik je pristao na povlačenje tužbe, sud je donio rješenje kojim je naložio da se Anki Kerum naknade troškovi postupka u iznosu od 625.625,00 kn pa je upitno, ukoliko će rješenje o troškovima postupka biti pravomoćno, kako će se ti troškovi naplatiti odnosno tko će ih platiti.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio stečajni dužnik Odvjetničko društvo Madirazza & Partneri, Zagreb zbog svih zakonskih razloga s prijedlogom ovom sudu preinačiti pobijano rješenje, podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. U žalbi navodi da je pobijano rješenje nezakonito jer značajan dio obveza stečajne mase ostaje nenamiren, zadire se u prava vjerovnika stečajne mase jer je stečajnom dužniku onemogućeno da namiri obveze stečajne mase, upućuje na odredbu čl. 154. i čl. 157. Stečajnog zakona, da je sud pogrešno uzeo u obzir osporavanje troškova stečajne mase od strane stečajnog i razlučnog vjerovnika i na tome je zasnovao svoju odluku, da je pogrešno utvrđeno činjenično stanje jer se račun broj 364-01-01 koji je izdao žalitelj stečajnom dužniku odnosi na izradu pravnog mišljenja u vezi s nekretninama koje su unovčene te da su u vezi s tim i postupci u kojima je žalitelj zastupao stečajnog dužnika, da pojam izravnih i neizravnih troškova ima smisao kada postoji više predmeta stečajne mase, a ne kada sredstva od unovčenja predmetnih nekretnina

predstavljaju jedinu stečajnu masu. Navodi da je pogrešno utvrđenje suda da opće obveze stečajne mase moraju biti povezane s unovčenjem predmetnih nekretnina, da se ti troškovi moraju namiriti u punom iznosu kao prioritetne obveze te da je jedino ispravno tumačenje da se u razdiobi stečajne mase prvenstveno trebaju namiriti troškovi stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase.

Žalba stečajnog dužnika nije osnovana, a žalbe vjerovnika nisu dopuštene.

Žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla prava na žalbu, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe (čl. 358. st. 3. Zakona o parničnom postupku - „Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona. Nedopuštenu žalbu odbacit će rješenjem sudac pojedinac prvostupanjskog suda, bez održavanja ročišta (čl. 358. st. 1. ZPP-a). Ako to nije učinio prvostupanjski sud, nedopuštenu žalbu odbacit će rješenjem drugostupanjski sud (čl. 367. ZPP-a).

Osobe koje se namiruju iz prodajne cijene jesu ovrhovoditelji na čiji je prijedlog određena ovrha, založni vjerovnici i kad nisu prijavili svoje tražbine, osobe koje imaju pravo na naknadu za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom, Republika Hrvatska i općine, gradovi i županije po osnovi poreza i drugih pristojbi. U smislu odredbe čl. 110. Ovršnog zakona osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može, ako to utječe na njezino namirenje najkasnije na ročištu za diobu, drugoj takvoj osobi osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja.

S obzirom na to da stečajni vjerovnici i vjerovnici stečajne mase nesporno nisu stranke u postupku unovčenja nekretnina na kojima postoji različito pravo upisano u javnoj knjizi, niti osobe koje, kao stečajni i/ili različiti vjerovnik, polažu pravo na namirenje iz iznosa ostvarenog prodajom, žalitelji vjerovnici nisu ovlašteni na podnošenje žalbe protiv rješenja o namirenju. S tim u vezi se ukazuje na odredbu čl. 125. st. 5. Ovršnog zakona, koja se, na temelju odredbe čl. 247. st. 1. SZ-a, primjenjuje kod prodaje nekretnina u stečajnom postupku u skladu s odredbama čl. 247. SZ-a, kojom je propisano kako protiv rješenja o namirenju pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.

Slijedom navedenog valjalo je, na temelju odredbe čl. 367. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a, odbaciti žalbe vjerovnika Rovinjska Močvara j.d.o.o., Split, Anke Kerum iz Splita, Moj Market d.o.o., Split, Pleon d.o.o., Split, Sapor d.o.o. u stečaju, Split i Odvjetničkog društva Madirazza & Partneri, Zagreb, kao nedopuštene i odlučiti kao u točki I. izreke ovog rješenja.

U odnosu na žalbu stečajnog dužnika:

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2., te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u vezi s čl. 6. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Iz dijela spisa dostavljenog ovom sudu proizlazi da je rješenjem poslovni broj St-168/2014 od 8. svibnja 2015. otvoren stečajni postupak nad dužnikom Adriatic d.d. Split, da je rješenjem od 30. svibnja 2018. određena prodaja nekretnina stečajnog dužnika označenih kao čest. zem. 10232/4, upisana u Z.U. 14224, K.O. Split, u naravi hotel površine 5679 m², trafostanica površine 86 m², parking površine 2126 m², dvor površine 1147 m² i stepenice površine 39 m², ukupne površine 9077 m², zatim čest. zem. 8270/1, upisana u Z.U. 21499, K.O. Split, u naravi dvor površine 2545 m² te čest. zem. 8270/3, upisana u Z.U. 18682, K.O. Split, u naravi dvor površine 2 m², u stečajnom postupku uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretnini, sukladno čl. 247. st. 1., st. 2. i st. 3., u vezi s čl. 169. st. 5., st. 6. i st. 7. te čl. 441. st. 2. Stečajnog zakona, da su predmetne nekretnine rješenjem od 9. rujna 2019., dosuđene kao cjelina kupcu Adris grupa d.d. Rovinj, a tim je rješenjem odlučeno i da će se iz uplaćene jamčevine u iznosu od 30.000.000,00 kuna namiriti troškovi unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo te da će se predmetne nekretnine predati kupcu-razlučnom vjerovniku nakon pravomoćnosti tog rješenja. Zaključkom od 29. studenog 2019. predmetne nekretnine predane su u posjed i vlasništvo kupcu-razlučnom vjerovniku Adris Grupa d.d., Rovinj, a na poziv suda od 10. ožujka 2020. stečajni upravitelj je dostavio sudu obračun svih troškova unovčenja nekretnina stečajnog dužnika koje su prodane u ovom stečajnom postupku. Sud je zakazao ročište radi utvrđivanja troškova unovčenja i diobe kupovnine koje je održano 17. rujna 2020., istoga dana održana je i Skupština vjerovnika na kojoj je prihvaćeno izvješće stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase i dana je suglasnost stečajnom upravitelju da povuče tužbe u postupcima koji se vode kod Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojevima P-664/2015, P-662/2015, P-663/2015, P-427/2019, P-109/2019, P-93/2020 i P-371/2017, nakon čega je doneseno pobijano rješenje.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da stečajni upravitelj podneskom od 13. ožujka 2020. dostavio obračun troškova unovčenja predmetnih nekretnina, da je u podnesku naveo da se obračun sastoji od troškova koji terete prodane nekretnine na temelju ukupne vrijednosti stečajne mase dužnika i postotka učešća vrijednosti pojedinih predmeta stečajne mase u ukupnoj vrijednosti stečajne mase te da je iste podijelio u izravne troškove, koji terete nekretnine u 100% iznosu te neizravne troškove, koji terete cjelokupnu stečajnu masu i namiruju se razmjerno vrijednosti nekretnina u odnosu na ostalu stečajnu masu, kao i troškove rezervacije za parnične postupke koji su u tijeku. Navodi dalje da su predmetne nekretnine unovčene kao cjelina u iznosu 324.046.698,00 kn i čine 99,952% ukupne vrijednosti stečajne mase, dok se ostatak od 0,048% odnosi na uplate koje su nakon otvaranja stečajnog postupka izvršene na račun stečajnog dužnika u ukupnom iznosu 157.167,84 kn, da izravni troškovi koji u cijelosti terete prodaju predmetnih nekretnina ukupno iznose 604.523,64 kn (naknada Financijske agencije u iznosu od 700,00 kn, izrada procjembenog elaborata vještaka za građevinu ing. Jure Malenice u iznosu od 37.500,00 kn, izrada elaborata vještaka za geodeziju ing. Zvonimira Rubića u iznosu od 15.000,00 kn, troškovi omogućavanja opskrbe električnom energijom prema računu izdanom od strane društva Alfa Atest u iznosu od 24.662,50 kn, troškovi zaštite objekta hotela Marjan od strane društva Bilić Erić d.o.o. u iznosu 13.750,00 kn, troškovi zaštite objekta hotela Marjan koji su plaćeni društvu Securitas d.o.o. u ime društva Adriatic d.d. u stečaj od strane društva Adria Resorts d.o.o. Rovinj, u iznosu od 512.911,14 kn).

U odnosu na neizravne troškove, stečajni upravitelj je naveo da isti iznose ukupno 4.089.468,24 kn, a odnose se na troškove odvjetnika, između ostalih i troškove odvjetničkog društva Madirazza & partneri, Zagreb u iznosu od 616.619,56 kn i prema računu br. 364-01-01 u iznosu 62.500,00 kn, troškove sudskih pristojbi u ukupnom iznosu od 67.825,00 kn, trošak predujma za troškove vještačenja u predmetu Trgovačkog suda u Splitu P-525/2016 u iznosu od 3.000,00 kn, troškove društva Ing Ekspert d.o.o, Zagreb, prema predračunu broj 130/2019 od 6. lipnja 2019. u iznosu od 104.375,00 kn, troškove sudskog vještaka za knjigovodstveno financijske poslove Vladimira Krkleca prema računu broj 15/16 od 19. veljače 2016. u iznosu od 24.375,00 kn, troškove nagrade stečajnom upravitelju Anti Gabelici u bruto iznosu od 630.000,00 kn, troškove društva Finprojekt d.o.o., Split, u iznosu od 86.193,45 kn na ime pruženih usluga društvu Adriatic d.d. u stečaju u razdoblju od 1. lipnja 2018. do 30. studenog 2019. prema dostavljenom obračunu troškova od 10. prosinca 2019., iznos potreban za podmirenje troškova blokade poslovnog računa stečajnog dužnika u iznosu 39.948,87 kn, usluge arhiviranja dokumentacije društva Adriatic d.d. u stečaju prema ponudi društva Monument d.o.o., Rijeka, u iznosu od 48.750,00 kn, uvećano za trošak cijene arhivskih kutija isporučenih od strane Financijske agencije, kojima je složena predmetna dokumentacija, u iznosu od ukupno 1.560,00 kn, dakle ukupno 50.310,00 kn, trošak paušalne sudske pristojbe u iznosu od 2.000,00 kn, iznos rezervacije na ime bankarskih naknada te na ime zateznih kamata na dio parničnog troška po pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pr-120/2016 od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, kao i drugih eventualnih troškova, u ukupnom iznosu od 20.000,00 kn, materijalni trošak stečajnog upravitelja na ime papira i tonera u iznosu od 330,00 kn, zatim isplate s računa stečajnog dužnika u razdoblju od 8. svibnja 2015. do 7. travnja 2017. za koje postoji odgovarajuća knjigovodstvena dokumentacija u ukupnom iznosu od 99.436,18 kn te one u istom razdoblju za koje ne postoji odgovarajuća knjigovodstvena dokumentacija u ukupnom iznosu od 55.481,66 kn, troškovi društva Hirnea d.o.o., Split u iznosu od 80.375,00 kn te navodi i troškove rezervacije za parnične postupke u kojima je stečajni dužnik jedna od stranaka u ukupnom iznosu od 6.215.212,50 kn, uvećano za 35.000,00 kn rezervacije troškova povodom mogućeg postupka za naknadu štete protiv ranijeg stečajnog upravitelja Zorana Miletića.

Na ročištu radi utvrđivanja troškova unovčenja i diobe kupovnine stečajni upravitelj dodatno je pojasnio navedene troškove kao i troškove rezervacije za parnične postupke i to postupak radi naknade štete protiv ranijeg stečajnog upravitelja Zorana Miletića, u ukupnom iznosu od 35.000,00 kn, postupak protiv društva Bilić-Erić d.o.o., Trgovački sud u Splitu, 25 Povrv-77/2020, u ukupnom iznosu od 33.039,26 kn te ostale parnične postupke gdje je Adriatic d.d. u stečaju jedna od stranaka i u odnosu na koje postupke je podnesen prijedlog skupštini vjerovnika za davanjem suglasnosti za povlačenjem tužbi, predložio je rezervaciju ovisno o dvije situacije:

1. ako bude izglasana i postane pravomoćna odluka o povlačenju tužbi u navedenim postupcima, iznos od 2.068.039,26 kn,
2. ako odluka o povlačenju tužbi ne bude izglasana, odnosno ne bude stekla svojstvo pravomoćnosti, iznos od 4.684.444,36 kn.

Nakon održanog ročišta radi utvrđivanja troškova unovčenja i diobe kupovnine, doneseno je pobijano rješenje.

Dakle, u konkretnom slučaju unovčena je nekretnina stečajnog dužnika na kojoj postoji razlučno pravo, a pobijanim rješenjem raspoređena je kupovina primjenom odredbe čl. 248. i čl. 254. SZ-a.

Iz podataka u spisu te obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da su predmetne nekretnine unovčene za iznos od 324.046.698,00 kn, da su tijekom postupka izvršene uplate na račun stečajnog dužnika u ukupnom iznosu od 157.167.84 kn, iznos od 4.174,58 kn, za koji je uplaćen od strane društva Stečajna masa iza Putnička agencija Kvarner Express-international d.d. u stečaju, tako da je ukupan iznos stečajne mase, osim kupovnine prodanih predmetnih nekretnina, iznos od 161.342,42 kn, pa ukupna vrijednost stečajne mase u konkretnom slučaju iznosi 324.208.040,42 kn, da prodane nekretnine predstavljaju 99,95% razmjerne vrijednosti stečajne mase, tako da neizravni troškovi upravo u tom omjeru terete unovčenje ovih nekretnina; da su ukupni izravni troškovi unovčenja iznos od 590.773,64 kn; da na ime rezervacije izravnih troškova treba odvojiti iznos od 33.039,26 kn vezano za trošak koji se odnosi na račune izdane od strane društva Bilić Erić d.o.o. za poslove vezane za zaštitu predmetnih nekretnina; da u neizravne troškove pripada nagrada stečajnom upravitelju u iznosu od 630.000,00 kn bruto; da je osnovan i neizravni trošak koji se odnosi na pružene knjigovodstvene usluge stečajnom dužniku; da je osnovan trošak na ime usluge arhiviranja dokumentacije društva dužnika kao i materijalni trošak stečajnom upravitelju koji je stvarno nastao; da je osnovan i neizravni trošak paušalne sudske pristojbe; da u troškove unovčenja ne ulaze troškovi odvjetničkih usluga za postupke koji na neki način, bilo izravno bilo neizravno, nisu povezani s unovčenjem predmeta razlučnog prava kao niti troškovi sudskih pristojbi i naknada Financijske agencije u ukupnom iznosu od 67.825,00 kn, a koji se svi troškovi odnose upravo na takve parnične postupke; da se u troškove unovčenja ne mogu priznati niti troškovi vezani za knjigovodstveno financijsko vještačenje i pravna mišljenja odnosno koji nisu imali nikakve veze, pa niti neizravne, s unovčenjem predmetnih nekretnina. U odnosu na troškove blokade poslovnog računa stečajnog dužnika, koji na dan održavanja ročišta od 17. rujna 2020. iznosi 31.596,16 kn, sud je utvrdio da u troškove unovčenja ulazi iznos od 14.396,16 kn, a preostali iznos od 17.200,00 kn nije u vezi s unovčenjem predmetnih nekretnina, nego se odnosi na parnične postupke koji također nisu u vezi s unovčenjem predmetnih nekretnina. Stoga su ukupni neizravni troškovi u iznosu od 984.272,42 kn koji terete prodaju predmetnih nekretnina u omjeru od 99,95% pa se sukladno tom postotku odmjeravaju i neizravni troškovi, a što iznosi ukupno 983.780,28 kn, smatra se opravdanim rezervirati iznos samo u odnosu na parnični postupak koji se vodi radi izravnog troška sa društvom Bilić-Erić d.o.o., pred Trgovačkim sudom u Splitu, pod poslovni broj Povrv-77/2020, u ukupnom iznosu od 33.039,26 kn, nije opravdana rezervacija iznosa od 2.000.000,00 kn (parnični postupci koje protiv stečajnog dužnika i drugih vodi stečajni vjerovnik Rovinjska Močvara j.d.o.o., pod poslovnim brojevima P-363/2018 i P-476/2018) jer ti postupci nemaju niti neizravne veze s unovčenjem predmetnih nekretnina; nije opravdana rezervaciju sredstava na ime bankarskih naknada u iznosu 2.000,00 kn te zateznih kamata na trošak parničnog postupka po pravomoćnoj presudi Općinskog suda u Splitu, poslovni broj Pr120/2016 u iznosu 30.000,00 kn, jer navedeni parnični postupak nije u vezi s unovčenjem predmetnih nekretnina. Dalje iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da izravni troškovi koji terete prodaju predmetnih nekretnina iznose 590.773,64 kn, dok neizravni troškovi iznose 983.780,28 kn, tako da ukupni troškovi unovčenja iznose 1.574.553,92 kn. Slijedom toga je odlučeno da se iz iznosa kupovnine od 324.046.698,00 kn, prvo namire troškovi unovčenja u ukupnom iznosu od 1.574.553,92 kn u korist stečajnog dužnika, potom rezervira iznos od 33.039,26 kn za parnični postupak koji se vodi kod pred ovim sudom poslovni broj Povrv-77/2020, dok se s preostalim iznosom od 322.439.104,82 kn djelomično namiruje tražbina razlučnog vjerovnika Adris grupa d.d., Rovinj, i to prebijanjem iznosa njegove

tražbine s ostvarenom kupovninom, a razlučni vjerovnik ostaje nenamiren za iznos od 193.708.383,62 kn.

Prema odredbi čl. 134. SZ-a stečajnu masu čini cjelokupna imovina dužnika u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka te imovinu koju on stekne tijekom stečajnoga postupka (st. 1). Stečajna masa služi namirenju troškova stečajnoga postupka te tražbine vjerovnika stečajnoga dužnika, odnosno tražbine čije je namirenje osigurano određenim pravima na imovini dužnika (st. 2.).

Odredbom čl. 155. Stečajnog zakona propisano je da u troškove stečajnoga postupka pripadaju:

1. sudski troškovi stečajnoga postupka
2. tražbine neisplaćenih plaća radnika u bruto iznosu utvrđene u stečajnom postupku koje su veće od tri neisplaćene plaće koje radnik ostvaruje prema posebnom propisu, a najviše do iznosa tri neisplaćene minimalne plaće u Republici Hrvatskoj. Odredbe ove točke ne primjenjuju se na osobe koje su bile ovlaštene voditi poslove društva
3. nagrade i izdaci privremenoga stečajnog upravitelja, stečajnoga upravitelja i članova odbora vjerovnika
4. drugi troškovi za koje je ovim ili drugim zakonom određeno da će se namirivati kao troškovi stečajnoga postupka.

Namirenje pojedine kategorije vjerovnika stečajnog dužnika propisano je zakonom. Tako razlučni vjerovnici imaju pravo odvojenoga namirenja na toj stvari ili pravo unovčenja prema odredbama čl. 248. Stečajnog zakona.

Odredbom čl. 248. Stečajnog zakona propisano je da će sud nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi iz iznosa ostvarenoga prodajom:

1. namiriti troškove unovčenja iz članka 254. Stečajnog zakona
2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnoga postupka i
3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

Odredbom čl. 254. Stečajnog zakona propisano je da je stečajni upravitelj dužan dostaviti sudu obračun troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i troškova njegova unovčenja u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi (st. 1.). Troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5% od utška (st. 2.). Troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5% od utška. Ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini. Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se paušalu troškova unovčenja odnosno stvarno nastalim troškovima unovčenja (st. 3.).

Nadalje, vjerovnici stečajne mase namiruju se redom kako njihove obveze dopijevaju. Njihove tražbine su obveze stečajne mase koje čine (1) troškovi stečajnog postupka i (2) ostale obveze stečajne mase (čl. 154. Stečajnog zakona). Stečajnim zakonom jasno je propisano što se smatra troškovima stečajnog postupka, a što ostalim obvezama stečajne mase. Osiguranje sredstava za namirenje vjerovnika stečajne mase je zadatak stečajnog upravitelja koji prema odredbi čl. 157. Stečajnog zakona mora tijekom cijelog

postupka voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a tijekom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za namirenje takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti (st. 1.). Prije zaključenja stečajnog postupka stečajni upravitelj je dužan, uz suglasnost suda, dio stečajne mase izdvojen u smislu odredbe stavka 1. ovog članka položiti kod suda ili javnoga bilježnika. Nakon zaključenja stečajnog postupka o isplati iz položenoga novca odlučuje sud na temelju zahtjeva pojedinih vjerovnika stečajne mase, vodeći računa o potrebi da se osiguraju odgovarajuća sredstva za isplatu onih vjerovnika koji za ostvarenje svojih tražbina još uvijek ne raspolažu ovršnom ispravom ili drugom valjanom pravnom osnovom (st. 2.).

Iz navedenih pravila bi proizlazilo da svi vjerovnici stečajnog dužnika (razlučni, vjerovnici stečajne mase i stečajni vjerovnici) imaju pravo namiriti se iz stečajne mase koja tome i služi. Sredstva ostvarena prodajom predmeta razlučnog prava su sredstva koja služe namirenju tražbine razlučnog vjerovnika, a razlučni vjerovnik kojemu je dužnik i osobno odgovoran, ako prijavi i tražbinu, može se namiriti i iz ostale stečajne mase kao stečajni vjerovnik. Dakle, tim pravilima Stečajni zakon uređuje da unutar stečajne mase postoji masa iz koje se može namiriti samo razlučni vjerovnik (ne i stečajni vjerovnik).

Sporno je iz kojih se sredstava mogu osigurati sredstva na namirenje tražbina vjerovnika stečajne mase, odnosno može li se vjerovnik stečajne mase namiriti iz sredstava ostvarenih prodajom predmeta razlučnog prava, djelomično ili u cijelosti. Sudska praksa krenula je u pravcu da bi se vjerovnici stečajne mase (troškovi stečajnog postupka) mogli razmjerno namiriti, odnosno sredstva za njihovo namirenje osigurati i iz sredstava ostvarenih prodajom predmeta razlučnog prava pa je tako na 5. sjednici sudaca i sudskih savjetnika svih sudskih odjela Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 19. lipnja 2008. usvojeno pravno shvaćanje da su troškovi unovčenja stvari, osim troškova koji su u vezi s prodajom (procjena nekretnine, oglas o prodaji, itd.) i svi drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar, a troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari na kojem postoji razlučno pravo. Prema navedenom shvaćanju trebalo bi se raditi o troškovima koji su nastali radi cjelokupne stečajne mase, dakle, trebalo bi se raditi o takvim vjerovnicima stečajne mase čiji troškovi su nastali radi provođenja stečajnog postupka, odnosno troškovi koji se potrebni da bi se stečajni postupak provodio.

Prema shvaćanju ovoga suda, svi opći troškovi koji su nastali radi redovnog provođenja stečajnog postupka, a koji su zajednički za cjelokupni postupak bez kojih se taj postupak ne bi mogao provoditi namiruju se razmjerno iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju svi ostali troškovi, koji nisu u vezi s predmetom na kojemu postoji razlučno pravo ne smatraju se općim troškovima koji se namiruju razmjerno iz ostvarene kupovnine, već iz ostale stečajne mase.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je sve odlučne činjenice prvostupanjski sud pravilno ocijenio, što prihvaća i ovaj sud, a dužnik žalbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. Prvostupanjski sud je u pobijanom rješenju naveo jasne i neproturječne razloge zbog kojih su ti navodi žalitelja neosnovani.

Budući da je činjenično stanje potpuno i valjano utvrđeno, da je prvostupanjski sud pravilno primijenio materijalno pravo, te da nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a odlučiti kao u točki II. izreke ovog drugostupanjskog rješenja.

Zagreb, 3. prosinca 2020.

Predsjednik vijeća
Kamelija Parać

Broj zapisa: **1789a-b850b**

Kontrolni broj: **0de43-2837c-f641b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=KAMELIJA PARAĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.